

Arrest

nr. 71 202 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 september 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij, bijgestaan door haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. HASOYAN, die tevens verschijnt voor de tweede en de derde verzoekende partijen en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters kwamen op 17 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een eerste asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 september 2010 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 28 januari 2011 werden deze beslissingen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd (RvV 28 januari 2011, nr. 55 117).

1.3. Verzoeksters dienden op 27 mei 2011 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 12 augustus 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeksters werden hiervan per aangetekend schrijven d.d. 16 augustus 2011 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde het Armeens staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. Op 17 november 2009 bent u in België aangekomen met uw echtgenoot G.(...) Vladimir (O.V.6.528.837), uw dochter G.(...) R.(...) (O.V.6.529.032) en uw zus P.(...) A.(...) (O.V.6.529.028). Diezelfde dag hebt u hier uw eerste asielaanvraag ingediend. Op 29 september 2010 heeft het Commissariaat-Generaal dienaangaande besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 januari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U hebt nagelaten om vervolgens een cassatieberoep in te leiden. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarde u zich hier op 27 mei 2011 voor de tweede keer vluchteling. U geeft te kennen dat u in Armenië nog steeds door de politie wordt opgeroepen omwille van de redenen die u in het kader van de voorgaande asielaanvraag hebt uiteengezet. U was in september 2009 door de politie gevraagd om documenten te ondertekenen waarin stond vermeld dat een vracht onverkoopbare sigaretten wel verkocht is geweest. Indien u dit zou ondertekenen, dan zou men de beschuldiging dat u tijdens uw deelname aan de protestacties in Jerevan op 1 maart 2008 een politieagent had geslagen, laten vallen. U gaf aan dat de politie van Shengavit (Jerevan) u om deze redenen nog steeds oproept en in dit verband legde u twee convocaties neer. Daarnaast legde u in het kader van uw huidige asielaanvraag ook nog enkele foto's en een bewijs van een aangetekende zending neer. U leeft sinds april of mei 2011 in België gescheiden van uw echtgenoot G.(...) V.(...) omwille van echtelijke problemen. U weet niet waar hij zich momenteel bevindt.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-Generaal werd afgesloten op 29 september 2010 met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat u er niet in geslaagd was uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo werd er een ernstige tegenstrijdigheid vastgesteld, werden uw verklaringen aangaande vervolgingsdocumenten als onaannemelijk vaag beschouwd, bleek de inhoud van een belangrijk stavingstuk uw asielrelaas niet te ondersteunen of zelfs tegen te spreken, waren er ernstige vermoedens dat u en uw familieleden belangrijke reisdocumenten achterhielden en bleek uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt dat er in uw geval geen actuele vrees voor vervolging bestond. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest bevestigd op 28 januari 2011 en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-Generaal kan er zich toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezig elementen. U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van de redenen die u tijdens uw eerste asielprocedure aangehaald hebt. Ter staving hiervan legt u twee politieconvocaties neer. U verklaarde dat er nog een derde convocatie door een kennis naar u werd opgestuurd - maar tot op heden heeft het Commissariaat-Generaal dit document nog steeds niet ontvangen van u. (DVZ, rubriek 37; CGVS gehoor 27/07/2011 p.5, 10, 14) Aangezien u in het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als onaannemelijk werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de beoordeling van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu dient te worden besloten dat u er niet in bent geslaagd om de beoordeling van uw vorige asielaanvraag te wijzigen door uw verklaringen en bijkomende stukken in het kader van uw huidige asielprocedure. Uit de eerste politieconvocatie (stuk 1) kan worden afgeleid dat u op 10 maart 2011 om 15h voor een verhoor bij de plaatselijke politieafdeling van Jerevan werd uitgenodigd. Echter, deze convocatie biedt geen duidelijkheid over de redenen waarom u zich dient aan te melden bij de politie. Hoewel een dossiernummer vermeld wordt, kan uit het document niet afgeleid worden om welke zaak het gaat. Bovendien vermeldt het document niet in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen. Zo kan uw verklaring als zijnde dat u tot op heden in Armenië wordt opgeroepen om documenten aangaande de verkoop van

sigaretten te ondertekenen of om beschuldigd te worden van het toedienen van slagen aan een politieagent (CGVS gehoor p.9), niet worden bevestigd door voornoemde convocaties. U verklaarde over de inhoud van voormelde convocaties overigens dat er een wetsartikel in stond vermeld op basis waarvan u werd opgeroepen en dat u in de hoedanigheid van beschuldigde door de politie werd opgeroepen. Echter, in voornoemd document staat nergens een wetsartikel vermeld en toen u erop werd gewezen dat u het woord 'beschuldigde' niet in de convocaties is opgenomen, verklaarde u dat u zou beschuldigd worden indien u naar de politie zou gaan. U stelde voorts dat u eigenlijk niet weet of het woord 'beschuldigde' in de convocaties staat vermeld (CGVS gehoor p.9). Een dergelijke gebrekkige kennis van de inhoud van een document waarmee u de vervolging door de Armeense autoriteiten wil aantonen valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien wist u ook niet wanneer uw vriendin in Armenië voornoemde convocaties in de brievenbus van uw huis in Armenië had gevonden (CGVS gehoor p.9). Ook kon u niet duidelijk aangeven wanneer u over deze convocaties was ingelicht of wanneer u het in België hebt ontvangen (CGVS gehoor p.8-9). Wat de andere politieconvocatie (stuk 2) betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat er ernstige reden is tot twijfel aan de geloofwaardigheid van dit document. In deze convocatie staat vermeld dat u op 3 mei 2011 om 14h wordt uitgenodigd als getuige voor een ondervraging. Het dient echter onaannemelijk te worden genoemd dat er op het document nergens expliciet staat vermeld waar u zich concreet dient aan te melden. Bovendien is het hoogst opmerkelijk te noemen dat het document geen stempel van de betrokken dienst bevat. Wat er ook van zij, ook deze convocatie biedt geen verdere duidelijkheid om welke redenen u zich bij de politie diende aan te melden. Het document bevat hetzelfde dossiernummer als de eerdere convocaties maar ook hier dient opgemerkt te worden dat niet afgeleid kan worden om welke zaak het gaat. Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u slechts als getuige opgeroepen wordt. Bijgevolg kan ook dit document niet beschouwd worden als een objectief stavingstuk van uw asielaanvraag. Wat betreft het dossiernummer waarvan melding wordt gemaakt in beide convocaties dient nog opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen bleek dat u niet op de hoogte was om welk politiedossier het concreet ging en dat u via uw contacten in Armenië hieromtrent geen verdere navraag hebt gedaan (CGVS gehoor p.12). Dat u ter zake zelfs geen poging ondernomen hebt om hierover meer te weten te komen wijst op een manifest gebrek aan interesse in uw vervolgingsproblemen, hetgeen niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging. Van een asielaanvraag mag er immers worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten van het asielaanvraag. Ten slotte dient nog vastgesteld te worden dat uw zus en uw dochter nog steeds hun Armeense paspoorten niet op het Commissariaat-Generaal hebben voorgelegd. Nochtans bleek uit de verklaringen van u, uw dochter en uw zus dat de betreffende paspoorten nog steeds in jullie huis in Armenië zijn en dat uw vriendin, die ook voornoemde convocaties heeft verzameld, een sleutel van uw huis heeft (CGVS gehoor p.5-6, 8-9; CGVS gehoor dochter 27/07/2011 p.5; CGVS gehoor zus 27/07/2011 p.5). Zowel u, uw zus als uw dochter werden tijdens het gehoor gevraagd om in eerste instantie een faxkopie van de paspoorten en later de originele paspoorten aan het Commissariaat-Generaal te bezorgen (CGVS gehoor p. 13; CGVS gehoor dochter p.5; CGVS gehoor zus p.5). Echter, tot op heden werd niets ontvangen. Gezien het feit dat er ook in het kader van uw eerste asielaanvraag werd gevraagd om deze paspoorten te bezorgen (CGVS gehoor 24/08/2010 p.2; CGVS gehoor dochter 22/07/2010 p.7; CGVS gehoor zus 22/07/2010 p.7), ontstaat het vermoeden dat de Armeense paspoorten van uw dochter en zus bewust worden achtergehouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit Armenië vertrokken zijn, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast. Het geheel van voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat u in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming bestaat. De door u neergelegde foto's kunnen voorgaande conclusies niet wijzigen. Volgens u hebben deze foto's betrekking op de protestacties van 1 maart 2008 in Jerevan. Echter, deze foto's leveren geen direct bewijs voor de door u verklaarde asielmotieven. Ook het bewijs van aangetekende zending heeft geen invloed op de eerder geformuleerde conclusies. Dit document geeft immers enkel aan dat u vanaf 27 juli 2011 een aangetekende zending in Dendermonde kan ophalen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde het Armeens staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. Op 17 november 2009 bent u in België aangekomen met uw zus P.(...) A.(...) (OV.6.528.837), uw schoonbroer G.(...) V.(...) (O.V.6.528.837) en uw nicht G.(...) R.(...) (O.V.6.529.032). Diezelfde dag hebt u hier uw eerste asielaanvraag ingediend. Op 29 september 2010 heeft het Commissariaat-Generaal dienaangaande besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 januari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U hebt nagelaten om vervolgens een cassatieberoep in te leiden. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarde u zich hier op 27 mei 2011 voor de tweede keer vluchteling. U verklaart dat u nog steeds niet naar Armenië terug kan omdat het probleem dat u in het kader van uw voorgaande asielaanvraag heeft uiteengezet, er nog steeds is. U geeft in dit verband aan dat uw zus P.(...) A.(...) nog steeds door de politie in Armenië wordt opgeroepen.

B. Motivering

U verklaarde dat u uw tweede asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door uw zus, P.(...) A.(...) (CGVS gehoor 27/07/2011 p.4, 6). Aangezien in het kader van de tweede asielaanvraag van uw zus door het Commissariaat-Generaal beslist werd dat haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw zus is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste: "Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-Generaal werd afgesloten op 29 september 2010 met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat u er niet in geslaagd was uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo werd er een ernstige tegenstrijdigheid vastgesteld, werden uw verklaringen aangaande vervolgingsdocumenten als onaannemelijk vaag beschouwd, bleek de inhoud van een belangrijk stavingstuk uw asielrelaas niet te ondersteunen of zelfs tegen te spreken, waren er ernstige vermoedens dat u en uw familieleden belangrijke reisdocumenten achterhielden en bleek uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt dat er in uw geval geen actuele vrees voor vervolging bestond. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest bevestigd op 28 januari 2011 en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-Generaal kan er zich toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezig elementen. U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van de redenen die u tijdens uw eerste asielprocedure aangehaald hebt. Ter staving hiervan legt u twee politieconvocaties neer. U verklaarde dat er nog een derde convocatie door een kennis naar u werd opgestuurd - maar tot op heden heeft het Commissariaat-Generaal dit document nog steeds niet ontvangen van u. (DVZ, rubriek 37; CGVS gehoor 27/07/2011 p.5, 10, 14) Aangezien u in het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als onaannemelijk werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de beoordeling van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu dient te worden besloten dat u er niet in bent geslaagd om de beoordeling van uw vorige asielaanvraag te wijzigen door uw verklaringen en bijkomende stukken in het kader van uw huidige asielprocedure. Uit de eerste politieconvocatie (stuk 1) kan worden afgeleid dat u op 10 maart 2011 om 15h voor een verhoor bij de plaatselijke politieafdeling van Jerevan werd uitgenodigd. Echter, deze convocatie biedt geen duidelijkheid over de redenen waarom u zich dient aan te melden bij de politie. Hoewel een dossiernummer vermeld wordt, kan uit het document niet afgeleid worden om welke zaak het gaat. Bovendien vermeldt het document niet in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen. Zo kan uw verklaring als zijnde dat u tot op heden in Armenië wordt opgeroepen om documenten aangaande de verkoop van sigaretten te ondertekenen of om beschuldigd te worden van het toedienen van slagen aan een politieagent (CGVS gehoor p.9), niet worden bevestigd door voornoemde convocatie. U verklaarde over de inhoud van voormelde convocatie overigens dat er een wetsartikel in stond vermeld op basis waarvan u werd opgeroepen en dat u in de hoedanigheid van beschuldigde door de politie werd opgeroepen. Echter, in voornoemd document staat nergens een wetsartikel vermeld en toen u erop werd gewezen dat u het woord 'beschuldigde' niet in de convocatie is opgenomen, verklaarde u dat u zou beschuldigd worden indien u naar de politie zou gaan. U stelde voorts dat u eigenlijk niet weet of het woord 'beschuldigde' in de convocatie staat vermeld (CGVS gehoor p.9). Een dergelijke gebrekkige

kennis van de inhoud van een document waarmee u de vervolging door de Armeense autoriteiten wil aantonen valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien wist u ook niet wanneer uw vriendin in Armenië voornoemde convocatie in de brievenbus van uw huis in Armenië had gevonden (CGVS gehoor p.9). Ook kon u niet duidelijk aangeven wanneer u over deze convocatie was ingelicht of wanneer u het in België hebt ontvangen (CGVS gehoor p.8-9). Wat de andere politieconvocatie (stuk 2) betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat er ernstige reden is tot twijfel aan de geloofwaardigheid van dit document. In deze convocatie staat vermeld dat u op 3 mei 2011 om 14h wordt uitgenodigd als getuige voor een ondervraging. Het dient echter onaannemelijk te worden genoemd dat er op het document nergens expliciet staat vermeld waar u zich concreet dient aan te melden. Bovendien is het hoogst opmerkelijk te noemen dat het document geen stempel van de betrokken dienst bevat. Wat er ook van zij, ook deze convocatie biedt geen verdere duidelijkheid om welke redenen u zich bij de politie diende aan te melden. Het document bevat hetzelfde dossiernummer als de eerdere convocatie maar ook hier dient opgemerkt te worden dat niet afgeleid kan worden om welke zaak het gaat. Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u slechts als getuige opgeroepen wordt. Bijgevolg kan ook dit document niet beschouwd worden als een objectief stavingstuk van uw asielrelaas. Wat betreft het dossiernummer waarvan melding wordt gemaakt in beide convocaties dient nog opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen bleek dat u niet op de hoogte was om welk politiedossier het concreet ging en dat u via uw contacten in Armenië hieromtrent geen verdere navraag hebt gedaan (CGVS gehoor p.12). Dat u ter zake zelfs geen poging ondernomen hebt om hierover meer te weten te komen wijst op een manifest gebrek aan interesse in uw vervolgingsproblemen, hetgeen niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker mag er immers worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten van het asielrelaas. Ten slotte dient nog vastgesteld te worden dat uw zus en uw dochter nog steeds hun Armeense paspoorten niet op het Commissariaat-Generaal hebben voorgelegd. Nochtans bleek uit de verklaringen van u, uw dochter en uw zus dat de betreffende paspoorten nog steeds in jullie huis in Armenië zijn en dat uw vriendin, die ook voornoemde convocaties heeft verzameld, een sleutel van uw huis heeft (CGVS gehoor p.5-6, 8-9; CGVS gehoor dochter 27/07/2011 p.5; CGVS gehoor zus 27/07/2011 p.5). Zowel u, uw zus als uw dochter werden tijdens het gehoor gevraagd om in eerste instantie een faxkopie van de paspoorten en later de originele paspoorten aan het Commissariaat-Generaal te bezorgen (CGVS gehoor p. 13; CGVS gehoor dochter p.5; CGVS gehoor zus p.5). Echter, tot op heden werd niets ontvangen. Gezien het feit dat er ook in het kader van uw eerste asielaanvraag werd gevraagd om deze paspoorten te bezorgen (CGVS gehoor 24/08/2010 p.2; CGVS gehoor dochter 22/07/2010 p.7; CGVS gehoor zus 22/07/2010 p.7), ontstaat het vermoeden dat de Armeense paspoorten van uw dochter en zus bewust worden achtergehouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit Armenië vertrokken zijn, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast. Het geheel van voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat u in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming bestaat. De door u neergelegde foto's kunnen voorgaande conclusies niet wijzigen. Volgens u hebben deze foto's betrekking op de protestacties van 1 maart 2008 in Jerevan. Echter, deze foto's leveren geen direct bewijs voor de door u verklaarde asielmotieven. Ook het bewijs van aangetekende zending heeft geen invloed op de eerder geformuleerde conclusies. Dit document geeft immers enkel aan dat u vanaf 27 juli 2011 een aangetekende zending in Dendermonde kan ophalen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

Ten aanzien van derde verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde het Armeens staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. Op 17 november 2009 bent u in België aangekomen met uw moeder P.(...) A.(...) (OV.6.528.837), uw stiefvader G.(...) V.(...) (O.V.6.528.837) en uw tante P.(...) A.(...) (O.V.6.529.028). Diezelfde dag hebt u hier uw eerste asielaanvraag ingediend. Op 29 september 2010 heeft het Commissariaat-Generaal dienaangaande besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 januari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U hebt nagelaten om vervolgens een cassatieberoep in te leiden. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarde u zich hier op 27 mei 2011 voor de

tweede keer vluchteling. U verklaart dat u nog steeds niet naar Armenië terug kan omdat het probleem dat u in het kader van uw voorgaande asielaanvraag heeft uiteengezet, er nog steeds is. U geeft in dit verband aan dat uw moeder P.(...) A.(...) nog steeds door de politie in Armenië wordt opgeroepen.

B. Motivering

U verklaarde dat u uw tweede asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door uw moeder, P.(...) A.(...) (CGVS gehoor 27/07/2011 p.4-5). Aangezien in het kader van de tweede asielaanvraag van uw moeder door het Commissariaat-Generaal beslist werd dat haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw moeder is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste: "Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-Generaal werd afgesloten op 29 september 2010 met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat u er niet in geslaagd was uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo werd er een ernstige tegenstrijdigheid vastgesteld, werden uw verklaringen aangaande vervolgingsdocumenten als onaannemelijk vaag beschouwd, bleek de inhoud van een belangrijk stavingstuk uw asielrelaas niet te ondersteunen of zelfs tegen te spreken, waren er ernstige vermoedens dat u en uw familieleden belangrijke reisdocumenten achterhiel en bleek uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt dat er in uw geval geen actuele vrees voor vervolging bestond. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest bevestigd op 28 januari 2011 en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-Generaal kan er zich toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezig elementen. U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van de redenen die u tijdens uw eerste asielprocedure aangehaald hebt. Ter staving hiervan legt u twee politieconvocaties neer. U verklaarde dat er nog een derde convocatie door een kennis naar u werd opgestuurd - maar tot op heden heeft het Commissariaat-Generaal dit document nog steeds niet ontvangen van u. (DVZ, rubriek 37; CGVS gehoor 27/07/2011 p.5, 10, 14) Aangezien u in het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als onaannemelijk werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de beoordeling van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu dient te worden besloten dat u er niet in bent geslaagd om de beoordeling van uw vorige asielaanvraag te wijzigen door uw verklaringen en bijkomende stukken in het kader van uw huidige asielprocedure. Uit de eerste politieconvocatie (stuk 1) kan worden afgeleid dat u op 10 maart 2011 om 15h voor een verhoor bij de plaatselijke politieafdeling van Jerevan werd uitgenodigd. Echter, deze convocatie biedt geen duidelijkheid over de redenen waarom u zich dient aan te melden bij de politie. Hoewel een dossiernummer vermeld wordt, kan uit het document niet afgeleid worden om welke zaak het gaat. Bovendien vermeldt het document niet in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen. Zo kan uw verklaring als zijnde dat u tot op heden in Armenië wordt opgeroepen om documenten aangaande de verkoop van sigaretten te ondertekenen of om beschuldigd te worden van het toedienen van slagen aan een politieagent (CGVS gehoor p.9), niet worden bevestigd door voornoemde convocatie. U verklaarde over de inhoud van voormelde convocatie overigens dat er een wetsartikel in stond vermeld op basis waarvan u werd opgeroepen en dat u in de hoedanigheid van beschuldigde door de politie werd opgeroepen. Echter, in voornoemd document staat nergens een wetsartikel vermeld en toen u erop werd gewezen dat u het woord 'beschuldigde' niet in de convocatie is opgenomen, verklaarde u dat u zou beschuldigd worden indien u naar de politie zou gaan. U stelde voorts dat u eigenlijk niet weet of het woord 'beschuldigde' in de convocatie staat vermeld (CGVS gehoor p.9). Een dergelijke gebrekkige kennis van de inhoud van een document waarmee u de vervolging door de Armeense autoriteiten wil aantonen valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien wist u ook niet wanneer uw vriendin in Armenië voornoemde convocatie in de brievenbus van uw huis in Armenië had gevonden (CGVS gehoor p.9). Ook kon u niet duidelijk aangeven wanneer u over deze convocatie was ingelicht of wanneer u het in België hebt ontvangen (CGVS gehoor p.8-9). Wat de andere politieconvocatie (stuk 2) betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat er ernstige reden is tot twijfel aan de geloofwaardigheid van dit document. In deze convocatie staat vermeld dat u op 3 mei 2011 om 14h wordt uitgenodigd als getuige voor een ondervraging. Het dient echter onaannemelijk te worden genoemd dat er op het document nergens expliciet staat vermeld waar u zich concreet dient aan te melden. Bovendien is het hoogst opmerkelijk te noemen dat het document geen stempel van de betrokken dienst bevat. Wat er

ook van zij, ook deze convocatie biedt geen verdere duidelijkheid om welke redenen u zich bij de politie diende aan te melden. Het document bevat hetzelfde dossiernummer als de eerdere convocatie maar ook hier dient opgemerkt te worden dat niet afgeleid kan worden om welke zaak het gaat. Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u slechts als getuige opgeroepen wordt. Bijgevolg kan ook dit document niet beschouwd worden als een objectief stavingstuk van uw asielrelaas. Wat betreft het dossiernummer waarvan melding wordt gemaakt in beide convocaties dient nog opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen bleek dat u niet op de hoogte was om welk politiedossier het concreet ging en dat u via uw contacten in Armenië hieromtrent geen verdere navraag hebt gedaan (CGVS gehoor p.12). Dat u ter zake zelfs geen poging ondernomen hebt om hierover meer te weten te komen wijst op een manifest gebrek aan interesse in uw vervolgingsproblemen, hetgeen niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker mag er immers worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten van het asielrelaas. Ten slotte dient nog vastgesteld te worden dat uw zus en uw dochter nog steeds hun Armeense paspoorten niet op het Commissariaat-Generaal hebben voorgelegd. Nochtans bleek uit de verklaringen van u, uw dochter en uw zus dat de betreffende paspoorten nog steeds in jullie huis in Armenië zijn en dat uw vriendin, die ook voornoemde convocaties heeft verzameld, een sleutel van uw huis heeft (CGVS gehoor p.5-6, 8-9; CGVS gehoor dochter 27/07/2011 p.5; CGVS gehoor zus 27/07/2011 p.5). Zowel u, uw zus als uw dochter werden tijdens het gehoor gevraagd om in eerste instantie een faxkopie van de paspoorten en later de originele paspoorten aan het Commissariaat-Generaal te bezorgen (CGVS gehoor p. 13; CGVS gehoor dochter p.5; CGVS gehoor zus p.5). Echter, tot op heden werd niets ontvangen. Gezien het feit dat er ook in het kader van uw eerste asielaanvraag werd gevraagd om deze paspoorten te bezorgen (CGVS gehoor 24/08/2010 p.2; CGVS gehoor dochter 22/07/2010 p.7; CGVS gehoor zus 22/07/2010 p.7), ontstaat het vermoeden dat de Armeense paspoorten van uw dochter en zus bewust worden achtergehouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit Armenië vertrokken zijn, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast. Het geheel van voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat u in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming bestaat. De door u neergelegde foto's kunnen voorgaande conclusies niet wijzigen. Volgens u hebben deze foto's betrekking op de protestacties van 1 maart 2008 in Jerevan. Echter, deze foto's leveren geen direct bewijs voor de door u verklaarde asielmotieven. Ook het bewijs van aangetekende zending heeft geen invloed op de eerder geformuleerde conclusies. Dit document geeft immers enkel aan dat u vanaf 27 juli 2011 een aangetekende zending in Dendermonde kan ophalen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeksters vragen blijkens de titel van hun verzoekschrift de nietigverklaring van de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeksters voeren in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) juncto de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeksters lichten vooreerst toe dat op een asielzoeker de plicht rust om geloofwaardige en samenhangende verklaringen naar voor te brengen en dat de bewijslast in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Het volstaat dat de asielzoeker het bestaan van objectieve feiten aangeeft dat er een redelijke verwachting van vervolging is. In verband met de convocaties stellen verzoeksters dat het Commissariaat-generaal niet betwist dat eerste verzoekster werd opgeroepen om te worden gehoord bij de politieke diensten en dat de echtheid en authenticiteit van de convocaties evenmin wordt betwist. Verzoeksters stellen ook dat de convocaties een dossiernummer bevat, die in alle waarschijnlijkheid gerelateerd is aan de problematieken die eerste verzoekster heeft aangehaald. Verder opperen verzoeksters het volgende: *“Aangezien de uitnodiging van de desbetreffende convocaties zeer recent gedateert is i.h.b. dd. 10.03.2011 en verzoekster al reeds sedert 17.11.2009 in België verblijft, kan er in alle redelijkheid worden aangenomen dat er zich na haar vertrek vanuit haar land van herkomst inmiddels geen nieuwe feiten hebben voorgedaan dan diegene welke verzoekster al reeds heeft aangekaart (verzoekster heeft geen nieuwe feiten aangekondigd en verwerende partij spreekt evenmin over andere dan de feiten waar verzoekster voor wordt vervolgd), met dien verstande dat de desbetreffende convocaties volkomen in verband kan worden gebracht met de door verzoekster aangehaalde problemen.”* Verzoeksters merken op dat het Commissariaat-generaal toegeeft dat de twee convocaties over eenzelfde dossiernummer beschikken. In het tweede stuk wordt wel de hoedanigheid van eerste verzoekster vermeld, namelijk getuige. Het dossiernummer toont volgens verzoeksters de problematieken van eerste verzoekster aan. Ze stellen tevens dat men in het Belgisch strafrecht zelden of nooit de hoedanigheid specificeren bij een oproeping tot verhoor bij de verbalisanten, iets dat vergelijkbaar is met het Armeense strafrechtssysteem. Hoe dan ook bewijzen de documenten dat eerste verzoekster werd opgeroepen door de politieke diensten en dit, in het kader van de door haar aangehaalde problematieken. Verzoeksters merken tevens op dat eerste verzoekster geen juriste is en daardoor het verschil niet kent tussen verdachte, in verdenking gestelde en beschuldigde. Verzoeksters lichten toe dat er in de praktijk sprake is van een gedeelde bewijslast. Het Commissariaat-generaal liet na om te controleren of het desbetreffende dossiernummer daadwerkelijk in de context van de door verzoekster aangehaalde problematieken kadert. Bij gebrek aan bewijzen volstaat het voor een asielzoeker om zich te baseren op de verklaringen, voor zover deze samenhangend en geloofwaardig zijn. Men kent dan het voordeel van de twijfel toe aan de asielzoeker. In de verklaringen mogen onbelangrijke vaagheden, onjuiste verklaringen die niet van wezenlijk belang zijn en minder belangrijke tegenstrijdigheden niet gebruikt worden als beslissende factoren. Verzoeksters stellen dat ze al een kopie van hun Armeense paspoorten hebben toegevoegd aan het administratief dossier. In de hypothese dat verzoeksters middels een toeristenvisum naar België zijn gekomen op 17 november 2011 en gelet op de geldigheidsduur van dit visum, namelijk drie maanden, en het niet meer geldig zijn van het toeristenvisum na het verstrijken van de geldigheidsduur, verliest het al dan niet voorleggen van de paspoorten op het ogenblik van de asielaanvraag, volgens verzoeksters, alle relevantie. Verzoeksters gaan verder met een theoretische uiteenzetting van de motiveringsplicht en besluiten dat de bestreden beslissing geen voldoende of geloofwaardige motivering bevat, dat het niet juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, onaanvaardbare en onwettige motieven, waardoor ze derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Als bijlage bij het verzoekschrift voegen verzoeksters een kopie toe van een convocatie die dateert van 13 mei 2011.

Ter terechtzitting leggen zij het origineel ervan en een voor eensluidend verklaarde vertaling neer.

3.2. De bestreden beslissingen waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, zijn gestoeld op de vaststelling dat de eerste asielaanvraag van verzoeksters negatief werd afgesloten met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 januari 2011. Het Commissariaat-generaal stelde vast dat verzoeksters nieuwe elementen hebben aangebracht, namelijk twee politieconvocaties. Uit het eerste stuk kan, zo wordt in de beslissing gesteld, niet worden afgeleid om welke zaak het gaat en in welke hoedanigheid eerste verzoekster werd opgeroepen. Daarnaast werd er een gebrekkige kennis vastgesteld van de inhoud van het document. Wat de tweede convocatie betreft, merkt het Commissariaat-generaal op dat er ernstige reden is tot twijfel aan de geloofwaardigheid van het document. Er staat namelijk geen plaats op en geen stempel. Daarnaast staan er op deze convocatie geen duidelijke redenen waarom ze zich bij de politie diende aan te melden en werd eerste verzoekster louter opgeroepen als getuige. Er werd ook een gebrek aan interesse vastgesteld aangezien eerste verzoekster geen poging heeft ondernomen om meer te weten te komen over haar dossier. Tenslotte vermoedt het Commissariaat-generaal dat de Armeense

paspoorten van verzoeksters bewust worden achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, waardoor hun algemene geloofwaardigheid ernstig wordt aangetast. De commissaris-generaal besluit dat verzoeksters in het kader van hun tweede asielaanvraag niet aannemelijk maken dat er in hunnen hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De foto's die verzoeksters hebben aangebracht vormen geen direct bewijs voor de asielmotieven en het bewijs van aangetekende zending toont enkel aan dat eerste verzoekster een aangetekende zending bij de postdiensten kan ophalen.

3.3. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De Raad stelt vast dat in zijn arrest van 28 januari 2011 werd geoordeeld dat er actueel in Armenië voor personen met een profiel zoals eerste verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat (RvV 28 januari 2011, nr. 55 117). Verzoeksters brachten toen geen enkele indicatie aan waaruit zou blijken dat de informatie niet correct zou zijn, noch dat zij gezocht worden in hun land van herkomst.

3.4. In het kader van hun tweede asielaanvraag baseerden verzoeksters zich op dezelfde problemen (AD eerste verzoekster, stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/07/2011, p. 5), maar legden als nieuwe elementen twee convocaties, een foto en het bewijs van een aangetekende zending neer (AD eerste verzoekster, stuk 12, Documenten; Bijlage Verzoekschrift). Aan hun verzoekschrift voegen verzoeksters een kopie toe van een convocatie van 13 mei 2011, waarvan ter terechtzitting de originelen worden neergelegd. De kernvraag is of deze stukken het actueel karakter van de vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade aantonen en dus van aard zijn om een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling.

3.5. De eerste convocatie (AD eerste verzoeker, stuk 12, Documenten, convocatie 1) is niet gedateerd, maar houdt blijkbaar een uitnodiging in van eerste verzoekster op 10 maart 2011. Het document vermeldt niet in welke hoedanigheid ze moet verschijnen. Verzoeksters' bewering dat dit een gebruikelijke zaak is en dat dit ook in het Belgisch strafrecht op die manier verloopt, wordt geenszins *in concreto* aangetoond. De Raad kan bijgevolg niet uitmaken of deze convocatie betrekking heeft op de door verzoeksters ingeroepen vervolgingsfeiten. Er wordt immers enkel een dossiernummer vermeld, zonder meer, waardoor de Raad absoluut niet in staat is om de feiten die de grondslag vormen van de convocatie af te leiden. In het verzoekschrift beperken verzoeksters zich enkel tot de hypothese dat het dossiernummer "*in alle waarschijnlijkheid gerelateerd is aan de problematieken zoals aangekaart door eerste verzoekster*". Deze vooronderstelling volstaat echter niet om de basis van de convocatie aan te tonen. De bewijswaarde van het document wordt bovendien sterk gerelativeerd door de verklaringen van eerste verzoekster, waaruit duidelijk blijkt dat zij de inhoud van het door haar neergelegde stuk niet kent. Zo verklaarde ze dat er een wetsartikel in stond vermeld op basis waarvan ze werd opgeroepen, wat niet het geval is en dat ze in de hoedanigheid van beschuldigde door de politie werd opgeroepen, wat evenmin het geval is (AD eerste verzoekster, stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/07/2011, p. 9). Daarna stelde eerste verzoekster dat ze niet weet of het woord 'beschuldigde' in de convocatie staat vermeld (AD eerste verzoekster, stuk 3, gehoorverslag 27/07/2011, p. 9). Het betoog dat eerste verzoekster geen juriste is en de verschillen tussen de verschillende termen niet kent, is niet bij machte om haar totale gebrek aan kennis over de inhoud van het door haar neergelegde stuk te rechtvaardigen. De Raad merkt trouwens op dat men geen rechtenstudies doorlopen moet hebben om een oproeping te kunnen lezen en te weten of de term 'beschuldigde' al dan niet vermeld staat. De Raad stelt vast dat de neergelegde convocatie niet aantoont dat de problemen van eerste verzoekster nog actueel zijn.

3.6. Met betrekking tot de convocatie van 3 mei 2011 (AD eerste verzoekster, stuk 12, Documenten, convocatie 2), waarbij eerste verzoekster in de hoedanigheid van getuige wordt opgeroepen, merkt de Raad op dat weliswaar hetzelfde dossiernummer wordt vermeld dan op de eerste convocatie, maar dat het nog steeds niet mogelijk is om af te leiden dat eerste verzoekster wordt opgeroepen naar aanleiding van de door haar weergegeven vervolgingsfeiten. De Raad kan bovendien aan de voorgelegde stukken bewijswaarde onzeggen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181.967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643). Aangezien op de

convocatie nergens vermeld staat waar eerste verzoekster zich dient aan te bieden en het document evenmin een stempel van de betrokken dienst bevat, kan ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van het document. Waar verzoeksters een poging ondernemen om de bewijslast om te keren door te plegen dat het aan de commissaris-generaal is om aan te tonen welke zaak verbonden is met het dossiernummer, wijst de Raad erop dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om aan te tonen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat met toepassing van het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de bewijslast in de eerste plaats valt op de eisende partij (RvS 19 januari 2005, p. 139.515). De recente datum op de convocatie vormt trouwens geen bewijs van het verband tussen de convocaties en de door eerste verzoekster aangehaalde problemen, ondanks verzoeksters betoog op dit punt. De Raad besluit dat ook de tweede convocatie geenszins van aard is om het actueel karakter van verzoeksters ingeroepen vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Op de door verzoeksters neergelegde foto's staan enkele opposanten, maar deze tonen in geen geval aan dat eerste verzoekster nog steeds gezocht wordt in haar land van herkomst. Het bewijs van aangetekende zending toont enkel aan dat eerste verzoekster een aangetekende zending in Dendermonde kan afhalen vanaf 27 juli 2011 en kan dus niet dienen als een bewijs ter staving van het relaas.

3.7. Verzoeksters voegen tenslotte aan hun verzoekschrift een kopie van een derde convocatie van 13 mei 2011 toe en leggen het origineel ervan ter terechtzitting neer. De Raad merkt vooreerst op dat het bijzonder opvallend is dat verzoeksters er plots in slagen, na kennis te hebben genomen van de motieven van de bestreden beslissingen, wel een convocatie voor te leggen die voldoet aan de opmerkingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de eerdere convocaties. De Raad stelt bovendien vast dat het stuk dateert van 13 mei 2011 en dus van vóór de tweede asielaanvraag van verzoeksters, die op 27 mei 2011 werd ingediend (zie punt 1.3.). Aangezien eerste verzoekster verklaarde op frequente basis contact te onderhouden met haar dochter en een vriendin in Armenië (AD, eerste verzoekster, stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/07/2011, p. 3-4), kan niet worden aangenomen dat zij slechts op het ogenblik van het indienen van het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal op 15 september 2011 in het bezit was geraakt van de convocatie van 13 mei 2011. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad vast dat noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting enige verklaring wordt verstrekt over de vraag waarom deze stukken niet eerder in de administratieve procedure konden worden neergelegd, zoals op straffe van nietigheid voorgeschreven door artikel 39/69, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet. Inhoudelijk kan uit de neergelegde convocatie enkel worden afgeleid dat het hoofd van de Politie-afdeling beveelt om verzoekster te zoeken. Uit de informatie die is opgenomen in het administratief dossier blijkt bovendien dat personen met eerste verzoeksters voorgehouden profiel, namelijk sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging en dat iedereen die omwille van de evenementen van 1 maart 2008 gearresteerd diende te worden, reeds in maart 2009 was gearresteerd (AD eerste AA eerste verzoekster, stuk 18, Landeninformatie, SRB Armenië. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van maart 2008 en de gevolgen ervan, p. 9-10), zodat het bijzonder merkwaardig is dat verzoekster op heden nog om die reden zou worden gezocht. De Raad merkt verder op dat het uiterst bevreemdend is dat in het document niet wordt verwezen naar de eerdere, vruchteloze convocaties van betrokkene. Tenslotte dient te worden vastgesteld dat in het document louter wordt vermeld dat eerste verzoekster gezocht wordt omwille van het toebrengen van slagen aan een agent, wat een strafrechtelijke handeling uitmaakt die door verzoekster niet als dusdanig wordt ontkend, waardoor de convocatie op zich geen bewijs vormt voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters er niet in geslaagd zijn aan te tonen dat hun vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade nog actueel zijn. Hun betoog over het al dan niet voorleggen van paspoorten verandert niets aan deze vaststellingen, waardoor de discussie hieromtrent volstrekt irrelevant is.

3.9. Er werd geen schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Verzoeksters maken niet aannemelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onzorgvuldige wijze heeft genomen. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN